

zvěstník SKV SOKOL MÜNCHEN

prosinec 2016
číslo 3 - ročník XIII

Moudro zástupů

■ V uplynulém roce se nám nějak rozmnožila plošná lidová hlasování, plebiscity zvaná. Nápadné přitom je, že po každém takovém plebiscitu dochází k podstatnému zhoršení záležitosti, o které lid zrovna rozhodoval.

Osobně jsem zkušenost s něčím plebiscitu vzdáleně podobným udělal jen jednou. Bylo to na sokolské schůzi, které jsem předsedal a na které se jeden z bratrů choval nepatřičně až hulvátsky. Vyzval jsem ho, aby schůzi opustil, což odmítl. Taková situace má mnoho řešení a já jsem ve své rozvornosti nezvolil ani jedno, ale – v bláhovém přesvědčení o jednoznačnosti situace – požádal přítomné, aby odchod onoho bratra ze scény odhlasovali. K mému zděšení se toho tváří v tvář onomu bratrovi nikdo neodvážil a ruce zůstaly dole. Vzniklá situace pro mě pak znamenala ztrátu tváře, ve finále spojenou i s odchodem z jednoty, a to jenom následkem vlastního diletantismu. Už tenkrát jsem měl vědět, že přenechat v kritických situacích rozhodování davu je záležitost sebevražedná.

Normálně bych se o tom ani nezmiňoval, kdyby mě nedávno nenapodobil jistý pan Cameron, tehdy bytem Downing Street 10. Ten položil davu, v tomto případě britskému, otázku, na kterou byla odpověď – jak se domníval – jasná. Ale to se také pěkně spletl. Nepochopil totiž, že o předmětu otázky – Evropské unii – je informovanost většiny Britů (podobně jako Francouzů, Italů, Poláků, Čechů nebo Řeků) značně omezená, že na unii sice nadávají, ale jenom tak, aby řeč nestála. Protože jejich povědomost o věci končí u toho, že jim třeba unie nedovolí nazývat špekáčky z pilin špekáčky. A na základě této neinformovanosti zvolí dotázání podle nálady sebevětší hloupost, i když se touto posléze třeba sami zlikvidují.

Chyby v jednání s davem jsou tak staré jako lidstvo samo. Kdyby třeba bibliický Pilát ukázal zbičovanému Ježíšovi zadní vrátka a řekl mu: „Koukej vypadnout a ať už tě v Jeruzalémě nevidím“, tak nemusel být vláčen dějinami. Ale to ne, pan Pilát se chtěl zalíbit židovskému davu, a tak s ním casu Ježíš konzultoval. Aniž by uvážil, že dav humanity neznající si od souběžně probíhajícího svátku Pesach slibuje nějakou tu „ekčn“ a že takové ukřižování značně oživí monotónnost náboženských oslav.

Jistě, existuje i pár borců, kterým dav žere z ruky. Jedním z nich byl jistý Goebels, kterému v berlínském sportovním paláci dav odsouhlasil přeměnu Německa v hromadu trosk prostřednictvím totální války. Zpravidla je ale dav neřízenou střelou, která budí dojem, že se skládá pouze z hlupáků, ale tak tomu není. Hlupákem je dav jako celek, jeho složky mohou být jednotlivě téměř normální. Příkladně dav studentů protestujících na Staromáku proti hlavě státu je – přestože se asi skládá z lidí s poměrně vysokým IQ – bohužel davem blbcem, protože takové věci se v demokracii řeší volbami a ne pouličním pokřikem, který může být prezidentovi ukradený.

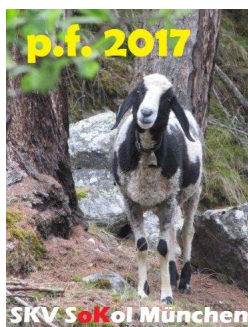
Ono je to skutečně tak, že ať se jedná o prvomájový průvod nebo demonstraci homosexuálů, vždycky je tam ta blbost obsažená, ovšem blbost, která může ve svých důsledcích – a to je skutečně neuvěřitelné – přinést i pozitivní výsledky. Je to trochu kacířské, ale možná, že budeme jednou vděční za Evropu bez Británie. A možná, že bylo nutné srovnat nejdříve tisíciletou říši se zemí, aby pak na jejím místě mohl vzniknout ten nejlepší stát, jaký kdy na německé půdě existoval. A že by bez kixsu pontského Piláta možná nevzniklo křesťanství, které v porovnání s náboženstvími ostatními není tak úplně nejhorší. Tím pádem by o Vánocích na Staromáku nestál vánoční strom, ale hřímal by tam Perun nebo by tam dokonce stálo zlaté tele. I když to pravděpodobně ne moc dlouho.

Takže teď už jen chybí, aby se ukázalo, že Donald Trump předvedl voličům během své volební kampaně ten nejlepší herecký výkon, jaký jsme kdy viděli. Aby posléze – k úžasu celého světa – dokázal nemožné a přinesl čínské joby zpátky do USA a mír do Sýrie, aby vyřešil otázku přistěhovalectví a k tomu obnovil rovnoprávnost mužů vůči ženám. Pak by opravdu nezbylo než hlasitě provolat: „Moudrost zástupů – maskovaná jako blbost - budiž požehnána.“

Hezké vánoční svátky a nový rok ve znamení moudrého rozumu přeje

Karel Pokorný, starosta (Kpokorny41@aol.com)

Foto: horská ovce v tyrolském Ötztalu

Ze života jednoty

výlety

HEIMATMUSEUM

Schliersee

neděle, 18. září 2016

Podzimní počasí letošního podzimu jsme využili pro cesty za poznáním:

Vedle restauračních zařízení v cílech našich výprav jsme navštívili skanzen na Schliersee, dílo jeho rodáka Markuse Wasmeiera, který je někomu možná v povědomí

jako mistr světa a olympijský vítěz ve sjezdovém lyžování.

Není proto náhodou, že součástí skanzenu je i muzeum zimních sportů (a to nikoliv v budově ze skla a chrómu, ale stylově instalované v rozsáhlé stodole).

... a Rosenheim

výstava VIKINGOVÉ

neděle, 9. října 2016

Na říjnovém pořadu exkurzí byla již podruhé výstavní síň Lokschuppen v Rosenheimu, kde jsme po roce 2014 (Inkové) navštívili neméně poutavou výstavu o Vikinzích.

Výlet bezpochyby zbavila punc jednoúčelovosti procházka po místním bleším trhu, kde se někteří z nás – s vyhlídkou blížících se Vánoc – zásobili vánočními dárky pro celou rodinu.

Foto: maketa vikingské pramice v prostranství před Lokschuppen

Karel 75 let

Praha, 29. září 2016

Ano, nikdo z nás nemládne. To nám letos připomněl starosta Karel Pokorný, který nepříliš bujarým způsobem oslavil svou pětasedmdesátku. A sice přednáškou na krajské konferenci v Praze (viz str. 4), doplněnou oduševněnými rozhovory s desítkami gratulujících účastníků konference a následným posezením v Kolkovně Savarin (na fotografii třetí z leva).

SKV OPEN 2016

sobota, 19. listopadu 2016

Kuželkářskými esy obsazený letošní 12. ročník SKV Open měl nepříliš překvapivého vítěze: **Zdeněk Fajkus** posbíral během náročné soutěže bezkonkurenčních 158 bodů, na druhém místě následován **Jitkou Šolcovou** s 86 body. O něco slabší formu prokázal vítěz loňského ročníku, **Karel Svoboda**, který s 76 body obsadil 3. místo a čtvrtý byl s 62 body **Nikola Scheufler**.

Letos se turnaje zúčastnilo 17 hráčů, přičemž někteří z nich se pro totální vyčerpání finálního pózování pro fotografa nezúčastnili.

Kuželková liga 2016

Konečné pořadí a body

1. Svoboda, Karel	268	6. Jermář, Marcel	129	11. Pokorný, Dušan	65
2. Syrovátka, Karel	210	7. Fajkus, Zdeněk	128	12. Fajkusová, Blanka	59
3. Krajčová, Draha	179	8. Scheufler, Nikola	114	13. Hübnerová, Ivana	54
4. Pokorný, Karel	160	9. Šolcová, Jitka	89	14. Jiránková, Alena	43
5. Cach, Jiří	159	10. Scheuflerová, Barbara	80	13. Soumar, Roman	20

Nový bodovací systém v kuželkové lize 2017

Od ledna 2017 je bodování v naší kuželkové lize následující: Jako doposud boduje prvních osm míst. Ke změně dochází u prvních tří umístění: za 1. místo je 10 bodů, za druhé 9 a za třetí 8 bodů.

XVI. VŠESOKOLSKÝ SLET 2018

Představení sletových skladeb

Praha, 27. listopadu 2016

Ve vstupní hale vinohradské sokolovny stojí bronzová socha Miroslava Tyrše, a to na stejném místě jako před sedmdesáti lety, když jsem do ní vstupoval jako malý adept aktivní účasti na sokolském sletě 1948. Ta se sice realizovala, byla ale na dlouhá léta ta poslední. Vzhledem k tomu, že jsem z vinohradského Sokola nikdy nevystoupil a nebyl z něj kupodivu ani nikdy vyloučen, vycházím z toho, že jsem navštívil letos v listopadu svoji mateřskou jednotu, jejímž členem (přinejmenším emocionálním) jsem dodnes.

Naše návštěva se uskutečnila u příležitosti „pracovního předvedení sletových skladeb“, které budou k vidění na XVI. sokolském sletě 2018, na sletě, který - jak jsem hluboce přesvědčen - tentokrát tím posledním nebude.

Ve velké tělocvičně mě zpočátku dojmula ohromná tabule s nápisem SKV LOVE (viz foto vpravo), ale

jak jsem rychle zjistil, nejednalo se o vyznání lásky naší mnichovské jednotě. Tak jsem utřel zarosené oči a věnoval se sledování předváděných skladeb, což bylo dobře.

Aktuální sletové skladby jsou skutečně profesionálně dokonalé, a tak byl závěrečný dík starostky ČOS autorům více než zaslužený. Pro mě osobně v nich sice trochu chybí znázornění minulého i současného poslání Sokola jako je třeba moderní a

pozitivní patriotismus, ale doba je už přece jen jiná, možná že by to ani nebylo dobře.

Na slet se ale těším a se mnou učitě nejen všichni účastníci vinohradské "předváděčky".

Karel Pokorný, starosta SKV Sokol Mnichov

Krajská konference 2016

Krajané a problém identity

Praha, 28. –30. září 2016

Po dvou letech proběhla v Praze, opět v prostorách nové budovy Národního muzea, krajská konference, zorganizovaná Mezinárodním koordinačním výborem zahraničních Čechů. Na konferenci se sjelo na sto účastníků a u řečnického pultu se vystřídalo přes dvacet referentů s více méně velmi osobním pojetím letošního tématu „krajané a problém identity“.

Starosta naší jednoty, Karel Pokorný (foto vpravo), přispěl k uvedenému tématu příspěvkem, ve kterém se zabýval nejen identitou národní, ale i novou identitou evropskou, to v protikladu se vznikající a stále aktuálnější paralelní evropskou společností, jejímž hodnotovým základem je náboženství zvané islám.

Po uvedení několika aspektů tohoto jevu konfrontoval posluchače s názorem, že zatímco identity evropských národů je možné více méně považovat za schopné vzájemné integrace, nelze totéž očekávat

od společnosti existující na základě islámském.

Zabýval se i možnými alternativami řešení tohoto problému, jejichž předpokladem je – pokud mají proběhnout v rámci právního státu – reformace islámu podobná náboženským reformacím evropským v minulosti. To by opět zřejmě znamenalo vytvoření jakési evropské formy islámu, umožňující svým následovníkům přijmout postupně identitu integrace schopnou.

Pro takovou reformu chybí ale v současnosti jak síla, tak vůle, a proto o nejbližším osudu Evropy rozhodne její obratnost, v neposlední řadě pravděpodobně i ta z pozice síly, což opět nemá nic společného se svobodou vyznání, protože většina dnešních interpretací islámu není náboženská, ale ideologická.

Výstava Československý exil 20. století

Praha, 30. září 2016

V rámci krajské konference byla na Jungmannově náměstí zahájena putovní výstava Československý exil 20. století. Jejím kurátorem (a doposud hlavním organizátorem krajských konferencí) byl Miroslav Krupička (foto vlevo, rozhlas.cz), ředitel zahraničního vysílání Českého rozhlasu, který nás v Praze v této funkci tentokrát uvítal naposledy. Při této příležitosti mu do budoucna přejeme hodně životních úspěchů.

Přehledně koncipovaná výstava, která se zabývá obdobím 1948-1989 může na šesti dvoustranných panelech nabídnout skutečně jen hrubý přehled této tematiky, proto jsou kupř. zahraniční Sokol i Rádio Svobodná Evropa v Mnichově (černobílé foto vpravo nahoře) pojednány jen stručně.

U příležitosti vernisáže pozdravili přítomné krajané a další návštěvníky zástupci lokální pražské i celostátní kultury a politiky.

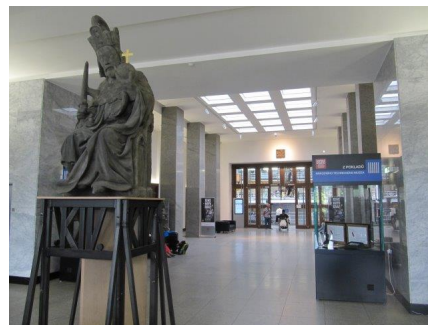
Skupinové foto u Jungmannova pomníku (zleva): kurátor výstavy Miroslav Krupička, generální ředitel Národního muzea v Praze Michal Lukeš, ministr kultury ČR Daniel Herman, čestná předsedkyně koordinačního výboru zahraničních Čechů Eliška Hašková Coolidge, starosta městské části Praha 1 a místostarosta České obce sokolské Oldřich Lomecký, náměstek ředitele Ústavu pro studium totalitních režimů Ondřej Matějka, senátor Tomáš Grulich

Technické muzeum v Praze

Praha, 30. září 2016

Dalším z doprovodných – jako vždy atraktivních - programů konference byla návštěva Národního technického muzea na Letné.

Na vztek všem, kteří si na muzeum neudělali čas, nás přivítal generální ředitel Karel Ksandr (foto vlevo) s velkorysým občerstvením v podobě prvotřídních domácích koláčů a kávy, abychom od něj posléze obdrželi obsírný výklad k historii muzea a k expozici historických automobilů v ústřední hale (včetně jídelního vozu dvorního vlaku Františka Josefa I.). To vše se zajímavými příběhy jednotlivých exponátů, jen namátkou k automobilu K. H. Franka, v kterém byl v květnu 1945 v Rokycanech při svém útěku z Prahy zadržen.

Zlatým hřebem prohlídky byla bezpochyby výstava **Civitas Carolina aneb stavitelství doby Karla IV.**, kterou Technické muzeum instalovalo k letošnímu výročí císaře. Expozice nás přivedla na středověké staveniště, které zprostředkovává představu o stavebnictví doby gotiky. Nejpozději při prohlídce řemeslnických dílen a vyzkoušení středověkého stavebního náčiní bylo každému z přítomných jasné, že by se na stavbě hladové zdi osobně podílet nechtěl. Výstava trvá ještě do 19. února 2017.

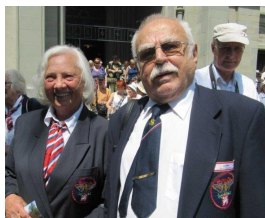

Letenský kolotoč

Pamětníky a fanoušky letenské atrakce, nostalgického kolotoče, který zde stojí od roku 1894, jistě potěší zpráva, že se plánuje jeho rekonstrukce a opětné uvedení do pohybu. Roku 1994 totiž tuto chráněnou památku koupilo Národní technické muzeum, které na kolotoč vypsalo veřejnou sbírku. Tuto iniciativu může podpořit každý, více informací a číslo transparentního účtu na adrese: www.letenskykolotoc.cz.

Foto vlevo: Národní technické muzeum, Kateřina Uksová

Ze sokolských jednot

in memoriam

Jiří Georg Jordán

* 24. dubna 1938

† 13. srpna 2016

Po vleklé nemoci nás v létě opustil bratr Jiří Jordán, bývalý dlouholetý starosta Sokola Lucern, župní starosta Sokolské župy švýcarské a jako takový starosta Zahraniční obce sokolské. Neúnavný iniciátor a organizátor, ale i konstruktivní kritik. Nositel zlaté medaile České obce sokolské za mimořádné zásluhy.

Naposledy jsme se s Jiřím viděli v červenci 2015 při Husových oslavách v Kostnici. Na snímku se ženou Boženkou, též neúnavnou sokolskou funkcionářkou.

Moje cesta k našim Němcům

Vztah Čechů k Němcům byl po staletí problematický. Do dneška trvající vzájemné neshody jsou často zaviněné na obou stranách pevně zakořeněnými předsudky. K tomu bohužel části sudetoněmeckých i českých médií unikla skutečnost, že žijeme v moderním světě, jehož výtobytky jsou mimo jiné nadhled a tolerance, a snaží se národnostní předsudky – přinejmenším u té zastrašené a tím lehkou manipulovatelné části populace s relativním úspěchem - upevňovat.

Že však lze na česko-německé vztahy pohlížet komplexně, z jiného úhlu než z úhlu konfrontace a křivd staletí minulých, potvrzuje přednášková řada, která v současné době probíhá v Mníchově pod názvem Moje cesta k našim Němcům. Účastní se jí čeští spisovatelé a umělci zvukných jmen, kteří tematizují svůj osobní pohled na sudetské Němce, ale i Němce obecně. Pořadatelé této řady jsou kulturní referent pro české země při Spolku Adalberta Stiftera v Mníchově ve spolupráci s Českém centrem Mníchov. Řadu, která má živou odezvu, zahájila v březnu přednáška s diskuzí s Radkou Denemarkovou, 13. října vystoupil Jaroslav Rudiš a 30. listopadu Kateřina Tučková. V příštím roce jsou plánovány další čtyři večery, mimo jiné s Jiřím Padevětem a Erikem Tabery.

Název „Moje cesta k našim Němcům“ dala této řadě stejnojmenná přednáška Milana Augustina, historika, ředitele Státního okresního archivu v Karlových Varech a šéfredaktora Historického sborníku Karlovarska, kterou pronesl v Mníchově v roce 2004. S jeho textem v plném znění v nedávné době seznámil posluchače i český rozhlas.

Z eseje Milana Augustina přinášíme výňatek:

RUHE SANFT!

... Když jsem se narodil, Němci už v Čechách nebyli. Zmizeli jako mlžný opar nad svými rodnými horami, téměř beze stopy. Hory osířely a po staletích tu opět zavládlo ticho. Bylo však tak hluboké a nepřirozené, že spíše křičelo. Tehdy

jsem ještě nevěděl, že ta země křičí bolestí samoty, že pole křičí touhou po obdělání, louky po senoseči a ulice po známých tvářích. Já jsem ten randál ticha vůbec nechápal, netušil jsem, že jsme odsud během dvou let vyvezli na tři miliony Němců a že ta země nebyla na nikoho jiného zvyklá. Netušil jsem, že země, v níž jsem se já – Čech – narodil, je prosáklá němectvím až na matečnou horninu.

Poprvé jsem si to uvědomil v jednom horkém létě, kdy jsem musel každý podvečer chodit na hřbitov a zalévat tam květiny na hrobě mého dědečka. Pocházel úplně odjinud, zemřel však v pohraničí. Fascinovala mne ona zvláštní hřbitovní atmosféra naplněná klidem a mírem, a také čímsi nekonečným. Upoutaly mne náhrobky, většinou zanedbané, některé dokonce svalené a zničené, a také data narození a úmrtí – mnohá z nich sahala do

19. století! Náhrobky byly popsány takovým zvláštním ostrým hranatým písmem – vždyť víte. Pro mne to ovšem byly nerozluštitelné šifry z jiného světa, hieroglyfy pradávných českých (böhmsch) dějin. Jen ten, kdo v životě něco významného, doopravdického objevil, pochopí mou radost, s jakou jsem vyluštil svůj první hieroglyf. Bylo to krátké a pro můj život naprosto stěžejní Ruhe sanft!. Neměl jsem potřebu pátrat po tom, co ta slova znamenají, nebylo proč – od prvopočátku jsem jejich smysl chápal naprosto přesně.

Co jiného by Ruhe sanft! mohlo znamenat, než Ruhe sanft!?

Až teprve o mnoho let později jsem při učení němčiny narazil na slovo „ruhen“. A jak vidím ve slovníku „ruhen“, ihned mi z hlubin paměti vyskočilo Ruhe sanft!. A najednou mi došlo – vždyť je to německy! Vyryta do náhrobků byla slova Ruhe sanft tak přirozená, že jsem je nepotřeboval překládat, tak jako dítě bez slovníku rozumí své matce. Poprvé jsem si uvědomil to spojení českého s německým do českého. Poprvé jsem pochopil rozdíl mezi slovy český (tschechisch) a český (böhmsch).

Slova Ruhe sanft! jsem vždy pokládal za svou mateřštinu proto, že mě je naučila země, v níž jsem se narodil a kde jsem žil. Má země na mne mluvila tak, jak se to naučila od Němců, jimž byla kdysi domovem.

UKRAJINA (6)

Text přednášky „Sláva a smůla Ukrajiny“ Karla Pokorného, starosty SKV Sokol München, v mnichovské pobočce Společnosti pro vědy a umění 8. dubna 2014 přinášíme na pokračování.

Ilustrace: Ivan Plíhal

To samozřejmě neznamená, že je Putinova anexie Krymu v pořádku. Nikdo nemůže páchat zločin a hájit se tím, že ho páchají i jiní. Ale je to realita této planety a ani Bush ani Putin nikdy nestanou před mezinárodním soudem v Haagu. Právě realista dnes musí vidět, že se severoatlantické společenství s anexí Krymu dávno smířilo, že sice dělá trochu bububu, ale v podstatě to mlčky schválilo. A hlavně, že by to tak bylo i kdyby ruská expanze na Ukrajině pokračovala, že politická západní podpora se již vyčerpala návštěvou Quido Westerwelleho (bývalý německý ministr zahraničí – pozn. red.) na Majdanu.

Takže Ukrajina musí vycházet z toho, že se musí s Ruskem domluvit sama, že Krym je ztracený, ale že si Putin jako racionální člověk (to neznamená to samé jako dobrák) snad uvědomí, že ty statisíce penzistů s nataženou dlaní na Krymu by se mu anexí východní Ukrajiny zmnohonásobily. K tomu, aby byla Ukrajina akceptována jako partner, potřebuje rozumný parlament, jehož poslanci se neperou mezi sebou a nefackují novináře po redakcích, a potřebuje i rozumnou vládu. Možná, že současná snaha oligarchů dostat se do politických funkcí není vůbec negativní, protože ti už mají nakradeno a potřebují ukradené zajistit. To znamená potřebují stabilitu a asi by našli pro jednání s Rusy tu správnou řeč.

Žádnou tragedií by nebyla ani Ukrajina jako neutrální země s federálním uspořádáním, které sice otevírá větší možnosti k rozdělení země, ale ani to by v civilizovaném světě nemusela být národní katastrofa. Je to ale bohužel závislé na ukrajinských voličích a ti se v minulosti nevyznačovali přílišnou prozíravostí.

Ještě problematičtější je situace ekonomická. Země je na dně, potřebovala by investice, ale to je zase takový problém. Třeba v České republice bylo také rozkradeno a následně vytunelováno téměř všechno a k tomu byly ještě omezeny sociální jistoty a práva zaměstnanců. Národ sice brblal, ale ne-revoltoval, a na to mají nadnárodní koncerny čuch. V takových zemích investují, což se také v ČR stalo

a vedlo k vyšší zaměstnanosti a ve finále i k relativní prosperitě.

Na Ukrajině je situace podobná, s tím rozdílem, že se tam revoltuje a to tradičně dost často, a tak nadnárodní kapitál nepřichází a místní oligarchové vydělané peníze směřují mimo Ukrajinu. Země si momentálně hodně slibuje od EU, kam ale – i přes všelijaké asociační dohody – nemůže být přijata (tedy pokud by EU nechtěla spáchat sebevraždu, což asi nechce ani německá kancléřka, i když to na první pohled tak vypadá). Reformy nutné pro vstup do EU není možné provést, protože vláda, která by se o ně pokusila, by byla smetena. Až se tohle na Ukrajině provalí, tak to bude samozřejmě mrzet hlavně oligarchy, protože ti se už těšili, jak budou krást evropské dotace. Je docela možné, že se pak pokusí vytvořit i nějaký druh diktatury, protože ta by

byla vypočitatelnější a byla by asi akceptována jak západními, tak východními investory. Lukašenko v Bělorusku s tím funguje docela dobře a hodně Ukrajinců mu fandí. Jinak asi nezbyde nic jiného, než dále lavírovat mezi EU a Ruskem a pokusit se těžit od obou, což je samozřejmě tanec na jícnu sopky.

Trochu z toho jde smutek. Možná že znáte jednu písničku, je ruská a v té písničce umírá jamščik. Jamščici - to byli pošťáci, kteří tam po těch pustinách jezdili s trojkou a rozváželi poštu. A ten jamščik se loučí s kamarádem a jeho první věta je: „Ty taváryš můj, nepřapómni zla..“. To znamená „nevzpomínej na zlo“, nebo „nevzpomínej na mě ve zlém“. A to je to

zajímavé, že první, na co si v hodině smrti vzpomene, je zlo, a to je trochu symptomatické i pro Ukrajinu. Že celá staletí dostávala jen zlo a ona to zlo pak někdy dávala dál, protože nic jiného nepoznala.

Takže by bylo dobře, kdyby se ten kruh už konečně přerušil. A mělo by to být v zájmu Ruska, EU i Spojených států, již vzhledem k jejich většímu a společnému problému, který se rodí ve východní Asii, a jehož konfliktní potenciál si zatím neumí nikdo ani představit. Proti němu je asi ukrajinský problém prkotina.

Konec

Citáty a názory

Byl starý rok úspěšný, těš se na příští. Byl to rok špatný, tak tím spíš.

Albert Einstein

Národ je společnost, která se shoduje v iluzích o svých předcích a nenávisti ke svým sousedům.

William Ralph Inge

Volně podle Járy Cimrmana: Za pokladnou v samoobsluze Na můstku: mindrák, za okénkem na hlavní poště v Jindřišské: mindrák, za pultem řeznictví v Podbabě: mindrák. U benzínové pumpy v Rozvadově konečně vyjímka: za pultem dva midráci vedle sebe.

návštěvník Česka

Program

Ieden – červenec 2017

- stř. 1.2.**   **maškarní koulení**
19 hod. ASZ Altstadt (zvonek „Kegelbahn“)
- út. 28.2.**   **výlet Norimberk, výstava Karel IV.**
- stř. 5.4.**   **valná hromada**
17 hod., ASZ Altstadt
- so. 20.5.**   **spoluorganizace 52. ročníku dálkového pochodu
Praha – Prčice, start Čerčany (www.praha-prcice.cz)**
- so, 3.-5.6.**   **44. sokolské setkání v Tyršově Oetzu**
organizuje Sokolská župa rakouská
- ne. 23.7.**   **výšlap někam do hor, k horám nebo k jezeru**
vše podle kondice a nálady účastníků

A k tomu každou první středu v měsíci...

od 19 hod. pravidelné koulení v ASZ Altstadt, Sebastiansplatz 12

zVěstník vychází třikrát do roka. Redakce: Jitka Scholz, jtkascholz@aol.com. Uzávěrka 14 dní před termínem vydání. Texty a fotografie jsou redakční, pokud není jinak uvedeno. Přetisk je povolen s uvedením pramene.

**SKV SOKOL
München**

Sport- und Kulturverein Sokol München e.V. (VR 18462), založen 4. dubna 2004, člen Mezinárodního českého klubu. Adresa: SKV Sokol München e.V., c/o Jitka Scholz, Wittelsbacherstr. 12, D-82110 Germering, Tel. 089/840 26 39, Fax: 089/611 72 57, e-mail: jtkascholz@aol.com, www.sokol-muenchen.com. Další telefonní kontakty: Karel Pokorný

(starosta a pokladník) 089/611 72 57 – Dušan Pokorný (místostarosta a náčelník) 089/512 99 339. Bankovní spojení: Kreissparkasse München-Starnberg, IBAN: DE98 7025 0150 0360 4767 66, BIC: BYLADEM1KMS.